die illo sancto cibum caperet, immo, ut promisso uxori facto solveretur, Dharmángadam filium caedi maluit. Inseruntur narratiunculae duo: 1. de lacerta (grihagodhá), qua narratione Śravaṇadvádaśí dies celebratur; 2. de *káshṭhílá* (tarmite?), ad Bhaimyckádaśís efficacitatem praedicandam narrata. Haec omnia mirum in modum cum altera Náradíyapuráṇae parte conveniunt. XI. fol. 40[b]. Incipit: ततो वृहदानंदपूर्णो हरदत्तः प्राह । गंगाधर निखिलं स्वप्नफलाफलं श्रोतुमिच्छामि ।. De insomniorum significationibus caput, anushṭubh metro scriptum. XII. fol. 41[a]. *Harivanśachatushkam*, disticha quatuor, quibus Harivanśa liber celebratur. Incipit: श्रीमत्कृष्णकथानिधानममलं वेदार्थविद्योतकं विश्वोत्पत्तिविनाशपालनमयं मूलं पुराणांबुधेः । बंध्यानां बहुपुत्रदं श्रवणतो विश्वासपात्रं सतां त्वामेकं हरिवंशपुस्तक वयं नित्यं नमस्कुर्महे ॥१॥ XIII. fol. 43[a]. Śaśikalá, Subandhus mercatoris filia, ex Ánandakanda in Kerala regione oriunda, quum a Dhanamohana et Supatha fratribus, ne dotem a patre acciperet, in silvam ducta esset, Nílagrívae regi nubit. Tacendi voto facto, multos post annos mortis timore ad prodendam fratrum crudelitatem cogitur. XIV. fol. 46[a]. Somasenae, Champakapurae (Tapatítíre) regi, filii duo, Jaya et Vijaya, fuerunt, prior stolidus, sapiens alter. Jaya, quum in silva arboris cujusdam folia efficacissima obtinuisset, et sollertissimus evadit, et Padmávatím Kanakavigrahae, Viśálapurís regis, filiam in matrimonium ducit. XV. fol. 46[b]. Ravidatta sacerdos, quum diu penuria oppressus esset, subito a Fortuna bonis cumulatur. XVI. fol. 47[b]. *Dhanná* mercator, Jalandharapurae vivens, Vannae (*Vanná*) amici consilio usus, ingratos filios quatuor ulciscitur. XVII. fol. 49[a]. Yakshas quidam quum a Vikramáditya, ut pretium craniorum a se allatorum definiret, petiisset, nimium garrulus coram Vararuchi consilium suum ipse prodit. XVIII. fol. 49[b]. Saktughaṭákhyáyiká; cf. Panchatantra V, 9. XIX. fol. 50[b]. Homo quidam (rajaḥputra) crumenam a mendico coeco sibi ereptam recuperat. XX. fol. 53[a]. Paśupati sacerdos (Pradyumnapure Chandrabhágánadítíre) quum a Śiva eum favorem obtinuisset, ut mantica in perpetuum placentis repleta esset, primum a figulo, deinde a Kalyánasena rege bonis suis privatur; qui uterque avaritiae poenas luunt. XXI. fol. 54[b]. Haláyudha (postea *Lakshmanasena*), Dhananjayae, Kalingae regis, filius, ingenio poetico excelluit. XXII. fol. 56[b]. Paramaṇi (mágadho rajaḥputraḥ) Lálachandram káyastham, tardi ingenii hominem, sollertia sua adjuvat. XXXIII. fol. 59[b]. Śabarasinhae, Haribungapurae urbis in Angadeśa sitae regis, fatuitas narrationibus tribus exploditur. XXIV. fol. 60[a]. De furum duorum aemulatione. XXV. fol. 60[b]. Fur quidam, capitis damnatus, ne judices quidem ab alienis manus abstinuisse probat[1]. XXVI. fol. 61[b]. Naṭákhyáyiká. De histrione quodam et ejus filia coram Vírabhánu rege saltantibus narratio, quae ad finem perducta esse non videtur. XXVII. fol. 61[b]. De homine avaro ejusque filio avariore. XXVIII. fol. 61[b]. De hominibus avaris duobus, quorum alter altero sordidior. XXIX. Magharava nisháda canem inedia morientem plangit quidem, attamen non alit. XXX. fol. 63[a]. Mercator quidam, e Yavanadeśa Lavaṇapuram profectus, bona a Bhaṭṭa (vaiśyaratah kshatriyas)[2] mutuum sumta, dolo recuperat. XXXI. fol. 64[a]. Mendicus quidam, subito magnis divitiis potitus, omnem animi tranquillitatem amittit. Vitae fastidio quum a praedone petivisset, ut se occideret, ne in eo quidem discrimine, ut obolum unum dono daret, animum inducere potest. XXXII. fol. 66[a]. Dhanapála, mercator admodum sordidus (Kapisthale), Devaśarmane bráhmaṇa auctore omnia bona in apparando sacrificio collocaturus est. XXXIII. Notissima de serpente ranas devorante fabula. XXXIV. fol. 70[a]. Sapientia et Fortuna de principatu inter se contendunt. XXXV. De singularum Indiae terrarum virtutibus et vitiis.

Desinit liber in disticho: भट्टाचार्य्यकवीन्द्रयस्यपदवीसिद्धान्तपंचाननः तर्कालंकरणं च भूषणगिरा आचार्य्यवाचस्पतिः न्यायालंकृतसार्वभौमसुधिया श्रीचक्रवर्त्ती यतो वेदान्तादिकशास्त्रपारगपरो चैतन्यदेवः स्वयम् ॥

Codex anno 1824 exaratus est. (Wilson 327.)

---

1 प्राहारिकैः कश्चिच्चौरो राज्ञोऽग्रे नीतः । राजापि तं चौरं निश्चीय तस्य घातमादिदेश । चौरः प्राह । राजन्मय्येका लोकोत्तरा विद्यास्ति । तामादाय यथारुचि कुरु । राज्ञोक्तं । यद्येतादृशीं विद्यां जानासि तर्हि कथं चौर्यं करोषि । चौरः प्राह । येन कदापि किमपि न चोरितं तस्य हस्त इयं महाविद्या प्रसीदति । पूर्वमहं चौरोऽभवं पश्चाद्विद्यामवापमतो न मम हस्ते प्रसीदति । राज्ञोक्तं मंत्रिणं [प्रति] । विद्यामेतां त्वं गृहाण । मंत्री प्राह । राजन्नहं निसर्गचौरः । यतो राजकार्यकरास्तृणाकवलिता एव भवंति । ततो राजा पुरोहितमाह । त्वं विद्यां गृहाण । स प्राह । · · · · यतो राजसंकल्पितेषु द्रव्येषु चौर्यं करोमि । ततो राजान्यानपि सभासदः प्राह । तेषु कश्चिदपि साधुर्नाभवत् । ततः सर्वैरुक्तं । राजैव गृह्णातु । राज्ञोक्तं । अहमपि यौवराज्यस्थितो बहुचौर्यमकरवं । चौरः प्राह ।

यत्र राजा स्वयं चौरः सामात्यः सपुरोहितः ।
तत्राहं किं करिष्यामि यथा राजा तथा प्रजाः ॥
राज्ञि धर्मिणि धर्मिष्ठाः पापे पापाः समे समाः ।
लोकास्तथानुवर्तंते यथा राजा तथा प्रजाः ॥

ततः प्रसन्नो राजा चौरं मुमोच ॥

2 'Paradine *Chhajjú-námno vaiśyaratasya* kshatriyasya paṇyam ágatya' in eadem narratione occurrit.